

ከፍተኛ የትምህርት ተቋማቻችንም አሳሳቢ ደረጃ ላይ ናቸው!

ይኔይስ አእምሮ (yiheyisaemro@gmail.com)

በቅድሚያ በትናንትናው ዕለት ሕይወታቸውን ላጡ የኢትዮጵያ አየር መንገድ ተሳታፊዎች በግሌ የተሰማኝን ሀዘን መግለጽ እፈልጋለሁ። ነፍሳቸውን በአፀደ ገነት ያኑርልን። ፈጣሪ ሀገራችንንም ሆነ ሕዝቦቹን ከተመሳሳይ አደጋ ይጠብቅልን። አደጋው ሸርና ተንኮል ካለበት እግዚአብሔር የመጨረሻውን ፍርድ ይስጥ። አሁንስ ይብቃን።

ፖለቲካው በየቀኑና በየደቂቃው እየተበለሻሸብን በሚሄድበት በአሁኑ ወቅት ወደ መንግሥት እያንጋጠጥን “ፍትህ፣ ፍትህ፣ የፍትህ ያለህ!” እንላለን ። በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲና በሌሎች ብዙ የግልና የመንግሥት ከፍተኛ የትምህርት ተቋማት ውስጥ የሚሠራው ወንጀልና በተማሪዎች በተለይም በሴት ተማሪዎች የሚፈጸመው በደል ግን እጅግ የሚዘገንን እየሆነ ቀጥሏል። ትምህርት ጠፋ ማለት ሀገር ጠፋ ማለት መሆኑን አንዘንጋ።

አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ዱሮውንም የቅሌትና የዘረኝነት ልክፍት የተጣባቸው ቡችሎችን ማምረቻ መሆኑ የታወቀ ነው። አንድ የትምህርት አምባ የዕውቀትና የጥበብ መፍለቂያ፣ የፍትህና የርትዕ ቁንጮ መሆን ሲገባው በተገላቢጦሹ በመምህርነትና በአስተዳደር ሠራተኝነት በሚቀጠሩ ውርጋጦችና ኅሊናቢሶች ቅጥረ ግቢዎችን የዋልጌዎችና የወሰላቶች መፈንጫና መጫወቻ ሲሆኑ ማየት በእጅጉ ያሳዘናል። በነዚያ ቅዱሳን ሊሆኑ በሚገባቸው ቦታዎች የጀመረ ብልግናና ውስልትና ቤተ መንግሥት ቢያቆም አይፈረድበትም። በአሁኑ ወቅት ቤተ አምልኮዎችና ቤተ መንግሥት የስድችና የባለጌዎች መንበራብሪያ መሆናቸው የሚያመለክተን አንድ ብቸኛ ሃቅ የትምህርት ሥፍራዎች ከፋኛ መበላሸታቸውንና ትውልድ እየዘቀጠ መሆኑን ነው። ከዚህ ዓይነቱ ትውልድ ፍትህንና ርትዕን መጠበቅ ከንቱ ነው። “እንትና የተባለው መምህር እገሊት የምትባለዋን ተማሪ በግሬድ አስፈራርቶ ለየታዊ ግንኙነት ጠየቃት”፣ ሲባል “So what?” የሚሉ ዲኖችና የዩኒቨርሲቲ ፕሬዝዳንቶች ካሉ - እንዳሉም ይታመናል - የሚኖሩት በኢትዮጵያ ውስጥ ብቻ ነው። ግማት ክርፋታችን በትምህርት ተቋማትም ተባብሶ ቀጥሏል። ሙስናውና ምዝበራው በነዚህ ተቋማት ይቀንሳል ሲባል የባሰ ሆኗል። ግማሽ ሚሊዮን የማትፈጅ ትንሹ ድልድይ በስምንት ሚሊዮን ብር እንደተወራረደች አንድ ወቅት አንድን የመንግሥት ዩኒቨርሲቲ ጠቅሼ መጻፌ ትዝ ይለኛል። ከጠፉ አይቀር እንደዚህ ነው - የተሟላ ጥፋት! አቤት ኢትዮጵያ! መጨረሻሽ ምን ይሆን?

የልጄ ጓደኛ በሚማርበት የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ሰሞኑን ስለ ተፈጸመ የየታ ትንኮሳ ልንገራችሁ። መምህሩ አንዷን ተማሪውን “ከ ፊ ወይም ከፊ ያምረጭ” ይላታል። ይህ አማራጭ በግልጽ ቋንቋ ሲቀመጥ “የታሽን” ከሰጠሽኝ ፊ ካልሰጠሽኝ ፊ አስታቅፍሻለሁ” ማለቱ ነው። ይህን ዓይነቱን መምህር ህግ የለም እንጂ ህግ ኖሮ፣ ዳኛ የለም እንጂ ዳኛም ኖሮ የሠራው ወንጀል በህጉ መሠረት ተረጋግጦ በፍርድ ቤት ብያኔ በገመድ ቢንጠለጠል አንድም አዘኔታ የለኝም። በላይ ዘለቀ እንኳን ካለ ኃጢአቱ ተሰቅሎ ሞቷል። ይህን ዓይነቱን ትምህርትንና ትውልድን ገዳይማ ማንጠልጠል ነው እንጂ! ለማንኛውም ያ መምህር ለልጇቷ “ኤፍ” ሰጣትና በኮርሱ ጣላት፤ እርሱ ወደቀ - እርሷ ግን አለፈች - ኮርሱን ሳይሆን የሕይወትን ዲያብሎሳዊ ፈተና። በዚህ መልክ ብዙ ሴቶች የአልጋ ፈተናውን እየወደቁ ኮርሱን ያልፋሉ ወይም ኮርሱን እያለፉ የአልጋ ፈተናውን ባለማለፋቸው ምክንያት ኤፍ አምጥተው ኮርሱን ይወድቃሉ። በዚህ ጉዳይ ዙሪያ ክስና ወቀሳ የለም። ማን ለማን ይከሰሳል? ሁሉም ጠፍቷል! ሁሉም ምናልባትም አብዛኛው በፍትወት ቁስል የነፈረ በመሆኑ በ“ለኔ ባረገው” ቁጭት ውስጥ ውስጡን ከሙብሰልሰል ባለፈ የሴት ተማሪን አቤቱታ ተቀብሎ ፍትህን የሚሰጥ ባለሥልጣን እምብዛም የለም። የጠፋ ማኅበረሰብ አንዱ መገለጫ ደግሞ ይህ ነው።

እግዚአብሔር ይህችን ሀገር በምሕረት ዐይኑ ይጎብኛት። ተገቢ ፍርድንም ይስጥ። በሁሉም ረገድ ጠፍተናልና አሁንም ልድገመው ፍርዱን በቶሎ ይስጠን። የሚሰማውና የሚታየው ሁሉ የሚሰቀጥጥ ነው። ማንኛችንም ማናችንንም በክፉ ሥራ ለምሳሌ በጎጠኝነት ወይ በሙስና ለመውቀስ የማንችልበት አሳዛኝ የሞራልና የመንፈስ ድቀት ላይ እንገኛለን። ከሳሽም ተከሳሽም ዳኛውም የተሳሳቱንበት ጀልባ የኖሳ ሳትሆን የሶዶምና ገሞራ የእሳት ዝናብ ናት። ፍርድ ከፊታችን አለ። አቶን ከፊታችን አለ። ገደል እፊታችን አለ። ማንኛችን እንሆን ከዚህ እሳት የምንወጣው? ትልቅ ሰው ጠፋ፤ ሽማግሌ ጠፋ፤ ቅሌታሙና ወራዳው እየገነ መጣ። ዕድሜም የእንጨት ሽቦት ሆነ።

በየትምህርት ተቋማቱ የሚደረገውን የመምህራንን ብልግና ስትሰሙ ያሳብዳችኋል። ሕግ ብሎ ነገር ደግሞ የለም። ከሞላ ጎደል በአንድ ወይ በሌላ ረገድ አብዛኛው መምህርና የአስተዳደር ሠራተኛ ሙስና ውስጥ ስለሚዘፈቅ ተማሪዎች ቢከሱ እንኳን የሕግ ድጋፍ አይደረግላቸውም። ግም ለግም እንዲሉ ዋልጌዎቹ እርስ በርስ እየተደጋገፉ ተማሪዎችን መና ማስቀረት ባህል እየሆነ ነው። ኡፍፍፍፍ... የት እንግባ?!